

Arrest

nr. 49 376 van 12 oktober 2010
in de zaak RvV X IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Pristina (Kosovo). Tijdens de oorlog in Kosovo verhuisde u naar Obrenovac, nabij Belgrado, in Servië, waar u tot uw vertrek naar België woonde. U heeft de Servische nationaliteit. U bent getrouwd met (S.K.) (O.V. 6.586.592) met wie u vier kinderen heeft. Uw twee oudste kinderen werden sinds de eerste klas op school dagelijks gepest en geslagen door klasgenoten en andere leerlingen en moesten altijd achteraan in de klas zitten. Omdat jullie uit Kosovo kwamen, werden ze voor 'Albanees' uitgemaakt. U sprak de leerkrachten, die het zagen gebeuren maar niets deden, erop aan, maar het kon hen volgens u niets schelen. U stapte ook meermaals naar de directeur van de school, maar ook van hem kreeg u geen reactie omdat u

Roma bent. Uw kinderen liepen meermaals verwondingen op zoals een kapotte lip of een bloedneus. Ergens in 2006 of 2007 ging u met uw zoon (N.) naar de dokter nadat een andere leerling hem op zijn lip had geslagen. U vertelde aan de dokter wat er gebeurd was en uw zoon vertelde wie van de andere leerlingen hem had geslagen. Die avond werd u thuis bedreigd door de Servische familie van deze leerling. U kreeg ruzie met deze familie en uw broers, die naast u woonden, mengden zich in de discussie waarna het tot fysiek geweld kwam. De politie kwam ter plaatse en nam u en uw broers in de plaats van uw Servische belagers mee naar het politiebureau van Obrenovac. Daar werd u met een stok op het hoofd en de ribben geslagen door de politie en moest u twee uur wachten voordat u weer naar huis mocht. Op 12 november 2008 kwamen uw twee oudste kinderen huilend en met een bloedneus thuis van school. De kinderen vertelden u dat de buurman, (M.), een Serviër, dit had gedaan. U ging naar hem toe om te vragen waarom hij dit gedaan had waarop (M.) een jagersmes bovenhaalde en u in uw been stak. U ging naar de dokter, maar diende geen klacht in bij de politie omdat u schrik had dat u dan nog grotere problemen zou krijgen. Op 28 januari 2009 zagen uw kinderen toen ze van school terugkwamen hoe een andere Servische buurman, (P.), een hond afmaakte. Uw kinderen kwamen in paniek thuis. U ging naar (P.) om hem te vragen waarom hij uw kinderen schrik aanjoeg waarop (P.) een fles op uw hoofd kapot sloeg. Uw vrouw verzorgde u door koffie op de wonde te leggen. U ging niet naar de dokter en ook niet naar de politie, aangezien u vreesde dan nog grotere problemen met (P.) te krijgen. Om uw familie te onderhouden verkocht u goederen op de markt van Obrenovac, alsook op de markten van Ub, Lazarevac, Stepojevac en Lig. U had geen vergunning om op de markt te verkopen en kreeg gemiddeld vier tot vijf boetes per maand van de marktinspecteur of van de politie. U betaalde deze boetes allemaal. Regelmatig werd ook uw handelswaar in beslag genomen. U werd op de markt tevens mishandeld door de politie. Serviërs die zonder vergunning op de markt stonden werden nooit beboet, enkel de Roma. Servische verkopers gooiden uw goederen op de grond, namen uw standplaats in en stuurden u weg. U werd door hen ook geslagen en geschopt. U werd op alle markten op dezelfde manier behandeld, net als de andere Roma die op de markt stonden. De laatste keer dat u op de markt lastig werd gevallen was in februari 2010. Enkele dagen later, op 24 februari 2010, reisde u met uw gezin op legale wijze met de bus naar België, waar u op 26 februari 2010 asiel aanvraagde. De paspoorten waarmee u en uw gezin reisden had u met veel moeite kunnen verkrijgen. De politie wou ze u aanvankelijk immers niet geven. Op deze manier treiterde de politie u. U verklaarde niet naar Servië te kunnen terugkeren omdat u daar geen kansen heeft en u weet wat u daar te wachten staat. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 7 november te Belgrado; uw Servisch paspoort, uitgereikt op 27 januari 2010 te Belgrado; uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 20 januari 2010 te Nis; uw Servisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 20 januari 2010 te Leskovac; uw huwelijksakte, uitgereikt op 26 november 2005 te Obrenovac; diverse documenten met betrekking tot uw problemen op de markt, waaronder verschillende veroordelingen tot geldboetes wegens het handelen op de markt zonder vergunning, meerdere boetes die u op de markt kreeg van de politie en diverse (tijdelijke) verboden van het Ministerie van Handel, Toerisme en Diensten om goederen op de markt te verkopen; en vier foto's van uw woning en uzelf en uw gezin in de woning waarmee u uw erbarmelijke levensomstandigheden in Servië wil aantonen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde dat u Servië onder andere verliet omdat u er herhaaldelijk problemen kende met Servische burgers. Zo werden uw kinderen op school voortdurend gepest en mishandeld door klasgenoten en medeleerlingen, werden u en uw kinderen ook door jullie Servische bureaus, ondermeer door ene (M.) en (P.), getreiterd en mishandeld en had u bij uw werk op de markt problemen met de Servische marktkramers, die uw goederen op de grond gooiden, u zeiden dat u weg moest, uw standplaats innamen en u sloegen (CGVS, p. 9-13, 16). Wat betreft de dagelijkse pesterijen en geweldplegingen (soms met verwondingen als gevolg) tegen uw twee oudste kinderen door klasgenoten en medeleerlingen op school en dit gedurende meerdere jaren (CGVS, p. 9-10) dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw handelen in deze maar moeilijk in overeenstemming te brengen is met de ernst en systematiek van de door u beschreven problemen voor uw kinderen op school. Zo verklaarde u dat u er geregeld getuige van was dat uw kinderen geslagen werden, maar dat u niet tussenbeide kon komen omdat u anders de ouders op uw kap zou krijgen (CGVS, p. 10). Dat een vader toekijkt hoe zijn kinderen dagelijks geslagen worden zonder in te grijpen is maar weinig overtuigend. Voorts stelde u dat uw kinderen naar een school gingen met een beperkt aantal Roma-leerlingen (CGVS, p. 5), terwijl

er, weliswaar anderhalve kilometer verderop, in Obrenovac een andere school is met een groot aantal Roma-leerlingen (CGVS, p. 5). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u uw kinderen niet van de school zou halen waar zij dagelijks met pesterijen en mishandelingen zouden hebben gekampt waartegen noch de leerkrachten noch de directie zouden hebben opgetreden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u beweerde problemen van uw kinderen op school, uw problemen met Servische bureaus zoals (M.) en (P.) en uw problemen met Servische marktkramers geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de Servische autoriteiten voor hulp of bescherming. U verklaarde geen van de aanvallen op uw kinderen aangegeven te hebben bij de politie hoewel uw kinderen regelmatig zelfs een bloedneus of een kapotte lip zouden hebben gehad (CGVS p. 10-11). U liet na zulks te doen omdat u, nadat uw oudste zoon (N.) ergens in 2006 of 2007 door een Servische medeleerling geslagen was en u met de familie van deze medeleerling in een gevecht verwickeld was geraakt, samen met uw broers door de politie was meegenomen naar het politiebureau van Obrenovac en daar door de politie geslagen werd op uw hoofd en uw ribben en pas na twee uur werd vrijgelaten. U ging om die reden vervolgens nooit meer naar de politie om aangifte te doen van de pesterijen die uw kinderen ondergingen op school (CGVS, p. 10-12). Naar aanleiding van de problemen met uw Servische bureaus zoals (M.) en (P.) en de problemen met Servische marktkramers richtte u zich al evenmin tot de politie. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u wist dat u dan nog grotere problemen zou krijgen en dat u dan nog meer geslagen zou worden. Na het incident ergens in 2006 en 2007 waarbij u zwaar geslagen werd door de politie was u immers bang (CGVS, p. 13, 16). Aan deze door u uiteengezette rechtvaardiging voor het niet inroepen van enige vorm van bescherming door de Servische politie, met name dat u door de politie zelf ernstig geslagen werd, kan echter geen enkel geloof gehecht worden. Er dient immers op gewezen te worden dat u bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord heeft gerept over problemen met de Servische politie noch over dergelijke ernstige fysieke mishandeling door de politie. U meldde er enkel problemen met de inspectie die u uw werk niet liet doen. Nochtans werd u expliciet gevraagd of u in Servië ooit problemen had met de autoriteiten, waaronder de politie. Op deze vraag antwoordde u weliswaar ontkennend (vragenlijst CGVS d.d. 5 maart 2010 vragen 3.5 en 3.9). Ook uw echtgenote meldde op de Dienst Vreemdelingenzaken geen problemen met de Servische politie (vragenlijst CGVS echtgenote d.d. 5 maart 2010 vragen 3.5 en 3.9). Tevens is uw uitleg dat u meende nog grotere problemen te zullen krijgen indien u er de politie zou bij halen onafdoende om uw nalaten enige hulp of bescherming van uw eigen autoriteiten in te roepen te rechtvaardigen. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Voor wat betreft uw algemene verklaring dat Roma, zelfs al zijn ze onschuldig, door de politie toch altijd als schuldige worden aangewezen en dat de politie steeds de kant van de Serviërs kiest (CGVS, p. 11), dient vastgesteld te worden dat deze uitleg niet gestoeld is op objectieve gegevens daar hij geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen kunnen ook Roma zich aldus richten tot de Servische autoriteiten.

Voorts verliet u Servië ook omdat u op de markt herhaaldelijk problemen had met de politie en de marktinspectie. De politie gaf u meermaals boetes en nam geregeld uw goederen in beslag omdat u uw goederen verkocht zonder in het bezit te zijn van een vergunning. Ook de marktinspectie viel u om die reden lastig. Tevens werd u meermaals door de politie geslagen (CGVS, p. 14-16). Deze fysieke mishandeling door de politie is, zoals reeds opgemerkt, geenszins geloofwaardig aangezien u hierover met geen woord gerept heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken, ook niet toen u expliciet gevraagd werd naar eventuele problemen met de politie. Voor wat de boetes, waarvan u verschillende bewijsstukken neerlegde, en de inbeslagname van uw handelswaar betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat dergelijk handelen van de politie en marktinspectie niet noodzakelijk gelijkgesteld kan worden met een vervolging in de zin van de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het handhaven van de openbare orde behoort tot de taken van de politie en het bestraffen van onderdanen voor handelingen die onwettig zijn behoort tot de soevereine bevoegdheid van een staat en

wijst niet noodzakelijk op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u onterecht boetes zou hebben gekregen. U stelde immers zelf dat u zonder vergunning op de markt stond en dat het zelfs normaal was dat u boetes kreeg (CGVS, p. 14, 16). Indien u een vergunning zou aanvragen meende u dat u deze zou kunnen krijgen. U heeft hier echter nooit de nodige stappen voor ondernomen aangezien u dan zou moeten werken met een kassa en een boekhouding zou moeten hebben, wat u niet zou kunnen. Als u een fout zou maken zou u vervolgens nog grotere boetes kunnen krijgen. En zelfs als u een vergunning zou hebben, zou u niet met rust gelaten worden en zouden ze wel iets gevonden hebben om u te beboeten. U verklaarde dat het dientengevolge nog beter was om zonder papieren op de markt te staan (CGVS, p. 14, 15). Deze uitleg is echter geheel hypothetisch en niet gestoeld op objectieve gronden. U verklaarde ook dat er veel onrecht in het spel was en dat de politie en de marktinspectie enkel de Roma met boetes viseerden en niet de Serviërs, ook al hadden deze ook geen vergunning (CGVS, p.14, 16). Uw verklaringen over deze systematische geveiseerdheid van Roma door de politie en marktinspectie kunnen evenwel maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met, zoals hierboven reeds werd aangehaald, de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden.

In dit verband kan nog worden toegevoegd dat, hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, uit de informatie blijkt dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voorts kan er opgemerkt worden dat u niet heeft aangetoond dat u, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door Servische autoriteiten als de politie en inspectie, geen stappen zou kunnen ondernemen om een dergelijke verwaarlozing van uw rechten en/of eventuele gelijkaardige problemen in de toekomst aan te klagen en alsnog op de nodige bescherming van de Servische staat te kunnen rekenen. U zou nooit dergelijke stappen ondernomen hebben omdat u bang was en omdat men u kende en haatte (CGVS, p. 16). Er dient in deze op gewezen te worden dat er in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor minderheden waaronder Roma - om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedooft wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat

betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat erondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

Aangaande uw verklaringen over de erbarmelijke omstandigheden waarin u leefde en ter staving waarvan u enkele foto's neerlegde (CGVS, p. 6, 18) kan worden vastgesteld dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U bevond zich evenwel niet in dit geval. U gaf immers aan dat u in Servië geregistreerd bent en Servisch staatsburger bent (CGVS, p. 3). Tevens zijn u en uw gezinsleden allen in het bezit van Servische identiteitsdocumenten, waaronder paspoorten, waaruit jullie domicilie in Obrenovac, Servië, blijkt. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u aangaf in Servië sociale steun en kindergeld te hebben ontvangen (CGVS, p. 6).

Gelet op alles wat voorafgaat meen ik dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en dat de algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van dien aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u zich ondanks uw jarenlange frequente problemen ten gevolge van uw etnie ook nooit gericht heeft tot enige Roma-organisatie die u zou kunnen helpen met het formuleren van een klacht of die u informatie zou kunnen geven over de te ondernemen stappen (CGVS, p. 11, 16), dit terwijl er, zoals hierboven reeds werd aangegeven, in Servië diverse dergelijke organisaties actief zijn. U zou dit uit angst en omdat u meende dan nog meer problemen te zullen krijgen niet gedaan hebben (CGVS, p. 11, 16), wat wederom een weinig afdoende verklaring is aangezien het precies de bedoeling is van het kenbaar maken van uw problemen om een oplossing hiervoor te vinden en nieuwe problemen te vermijden. U beweerde nog dat de leiders van dergelijke Roma-organisaties eigenlijk niet omkijken naar de mensen en enkel hun eigen zakken willen vullen en gaf in deze het concrete voorbeeld van een zekere (M.J.) uit Obrenovac (CGVS, p. 12). Het individueel handelen van één persoon kan evenwel niet noodzakelijkerwijze veralgemeend worden en volstaat bijgevolg niet voor uw nalaten zich ooit te wenden tot enige organisatie die opkomt voor de rechten van Roma.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart, paspoort, geboorteakte, nationaliteitsbewijs en uw huwelijksakte staven louter uw identiteit, oorspronkelijke herkomst uit Kosovo, uw Servische nationaliteit en uw burgerlijke staat, dewelke op zich door mij niet worden betwist. De documenten met betrekking tot uw problemen op de markt (geldboetes en (tijdelijke) verboden om goederen op de markt te verkopen) tonen aan dat u inderdaad meermaals bestraft werd omdat u zonder vergunning handel dreef, maar wijzigen niets aan de vaststelling dat dergelijke bestraffing niet noodzakelijk gelijkgesteld kan worden met een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De foto's van uw woning en uzelf en uw gezin in de woning bevestigen de door u geschetste leefomstandigheden, maar doen geen afbreuk aan de bevinding dat de autoriteiten in Servië in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap erkennen en, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing trachten te vinden en maatregelen te nemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Pristina (Kosovo). Tijdens de oorlog van Kosovo verhuisde u naar Obrenovac, nabij Belgrado, in Servië, waar u tot uw vertrek naar België woonde. U heeft de Servische nationaliteit. U verklaarde dat u Servië verliet ten gevolge van dezelfde motieven die ook uw echtgenoot, (M.S.) (O.V. 6.586.592), aanhaalde, namelijk de pesterijen van uw twee oudste kinderen op school en pesterijen door (M.) en (P.), twee Servische burens. Uw kinderen werden op school gepest en geslagen en moesten steeds achteraan in de klas zitten. Als ze huiswerk meekregen en maakten, werd dit nooit nagekeken en kregen ze hier ook geen punten voor. U deed tijdens een oudercontact uw beklag bij een Servische leerkracht die zei dat het in orde zou komen. Er gebeurde echter niets en het was voor u duidelijk dat de leerkracht niet graag Roma had. U richtte zich ook tot de directeur maar ook van hem kreeg u weinig reactie. U diende nooit klacht in bij de politie of bij andere organisaties. Uw kinderen werden ook dagelijks lastiggevallen door uw burens (M.) en (P.). Op 12 november 2008 ging uw echtgenoot bij (M.) zijn beklag doen omdat hij de kinderen lastigviel. (M.) nam een mes en stak uw echtgenoot in zijn been. U viel flauw toen u dit hoorde. Uw echtgenoot liet zich verzorgen bij de dokter. Uw kinderen werden ook dagelijks door (P.), een andere buurman, lastig gevallen. (P.) was ziek in zijn hoofd en slachtte honden. U had zelf een hond, (M.), die verdween en waarvan u vermoedt dat hij door uw buurman werd afgemaakt. Op 28 januari 2009 zagen uw kinderen hoe (P.) een hond afmaakte. Hij toonde dit aan uw kinderen en zei dat hij hen ook zo zou vermoorden. Toen uw echtgenoot (P.) vroeg waarom hij dit gedaan had sloeg (P.) een fles stuk op het hoofd van uw echtgenoot. Hij bloedde erg maar ging niet naar de dokter. U verzorgde de wond door er koffie op te leggen. Jullie gingen niet naar de politie om de incidenten met (M.) en (P.) en het dagelijkse gepest aan te geven. Eenmaal ging uw echtgenoot zijn beklag doen bij de politie van Obrenovac in verband met een incident met (M.) of (P.). Daar werd hem gevraagd wat zijn etnie was, waarna hij naar huis werd gestuurd met de boodschap dat ze wel zouden komen. De politie daagde echter nooit op.

Uw echtgenoot ging vervolgens niet navragen waarom ze niet waren gekomen. In november 2009, toen u alleen thuis was, werd u in uw huis benaderd door (M.) en (P.). U slaagde erin te vluchten. U diende geen klacht in bij de politie. U verklaarde tot slot dat u soms naar de dokter moest met uw jongste zoon. U moest vaak lang wachten; wanneer u als eerste in de wachtzaal aankwam ging iedereen voor u en kon u pas als laatste binnen. Uw dokter, Dr. (L.), over wie u erg tevreden was, stelde bij uw zoon hartgeruis vast en stuurde u door naar het ziekenhuis van Belgrado. Hier werd uw zoon onderzocht en werd er vastgesteld dat er geen geruis was. U was niet tevreden over het onderzoek aangezien u uit ervaring wist dat die onderzoeken veel langer zouden moeten duren. Toen u terugging naar Dr. (L.) bleek dat deze op pensioen was en dat ze vervangen was door een andere dokter. U verklaarde niet naar Servië te kunnen terugkeren aangezien u weet wat voor mensen u daar opwachten en u in Servië geen leven heeft. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 30 januari 2006 te Belgrado; uw Servisch paspoort, uitgereikt op 27 januari 2010 te Belgrado; uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 20 januari 2010 te Nis; uw Servisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 20 januari 2010 te Nis; en de paspoorten (alle uitgereikt op 8 februari 2010 te Belgrado), geboorteaktes (alle uitgereikt op 20 januari 2010 te Belgrado) en nationaliteitsbewijzen (alle uitgereikt op 20 januari 2010 te Belgrado) van uw vier kinderen.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, (S.M.), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde dat u Servië onder andere verliet omdat u er herhaaldelijk problemen kende met Servische burgers. Zo werden uw kinderen op school voortdurend gepest en mishandeld door klasgenoten en medeleerlingen, werden u en uw kinderen ook door jullie Servische bureaus, ondermeer door ene (M.) en (P.), getreiterd en mishandeld en had u bij uw werk op de markt problemen met de Servische marktkramers, die uw goederen op de grond gooiden, u zeiden dat u weg moest, uw standplaats innamen en u sloegen (CGVS, p. 9-13, 16). Wat betreft de dagelijkse pesterijen en geweldplegingen (soms met verwondingen als gevolg) tegen uw twee oudste kinderen door klasgenoten en medeleerlingen op school en dit gedurende meerdere jaren (CGVS, p. 9-10) dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw handelen in deze maar moeilijk in overeenstemming te brengen is met de ernst en systematiek van de door u beschreven problemen voor uw kinderen op school. Zo verklaarde u dat u er geregeld getuige van was dat uw kinderen geslagen werden, maar dat u niet tussenbeide kon komen omdat u anders de ouders op uw kap zou krijgen (CGVS, p. 10). Dat een vader toekijkt hoe zijn kinderen dagelijks geslagen worden zonder in te grijpen is maar weinig overtuigend. Voorts stelde u dat uw kinderen naar een school gingen met een beperkt aantal Roma-leerlingen (CGVS, p. 5), terwijl er, weliswaar anderhalve kilometer verderop, in Obrenovac een andere school is met een groot aantal Roma-leerlingen (CGVS, p. 5). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u uw kinderen niet van de school zou halen waar zij dagelijks met pesterijen en mishandelingen zouden hebben gekampt waartegen noch de leerkrachten noch de directie zouden hebben opgetreden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u beweerde problemen van uw kinderen op school, uw problemen met Servische bureaus zoals (M.) en (P.) en uw problemen met Servische marktkramers geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de Servische autoriteiten voor hulp of bescherming. U verklaarde geen van de aanvallen op uw kinderen aangegeven te hebben bij de politie hoewel uw kinderen regelmatig zelfs een bloedneus of een kapotte lip zouden hebben gehad (CGVS p. 10-11). U liet na zulks te doen omdat u, nadat uw oudste zoon (N.) ergens in 2006 of 2007 door een Servische medeleerling geslagen was en u met de familie van deze medeleerling in een gevecht verwikkeld was geraakt, samen met uw broers door de politie was meegenomen naar het politiebureau van Obrenovac en daar door de politie geslagen werd op uw hoofd en uw ribben en pas na twee uur werd vrijgelaten. U ging om die reden vervolgens nooit meer naar de politie om aangifte te doen van de pesterijen die uw kinderen ondergingen op school (CGVS, p. 10-12). Naar aanleiding van de problemen met uw Servische bureaus zoals (M.) en (P.) en de problemen met Servische marktkramers richtte u zich al evenmin tot de politie. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u wist dat u dan nog grotere problemen zou krijgen en dat u dan nog meer geslagen zou worden. Na het incident ergens in 2006 en 2007 waarbij u zwaar geslagen werd door de politie was u immers bang (CGVS, p. 13, 16). Aan deze door u uiteengezette rechtvaardiging voor het niet inroepen van enige vorm van bescherming door de Servische politie, met name dat u door de politie zelf ernstig geslagen

werd, kan echter geen enkel geloof gehecht worden. Er dient immers op gewezen te worden dat u bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord heeft gerept over problemen met de Servische politie noch over dergelijke ernstige fysieke mishandeling door de politie. U meldde er enkel problemen met de inspectie die u uw werk niet liet doen. Nochtans werd u expliciet gevraagd of u in Servië ooit problemen had met de autoriteiten, waaronder de politie. Op deze vraag antwoordde u weliswaar ontkennend (vragenlijst CGVS d.d. 5 maart 2010 vragen 3.5 en 3.9). Ook uw echtgenote meldde op de Dienst Vreemdelingenzaken geen problemen met de Servische politie (vragenlijst CGVS echtgenote d.d. 5 maart 2010 vragen 3.5 en 3.9). Tevens is uw uitleg dat u meende nog grotere problemen te zullen krijgen indien u er de politie zou bij halen onafdoende om uw nalaten enige hulp of bescherming van uw eigen autoriteiten in te roepen te rechtvaardigen. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Voor wat betreft uw algemene verklaring dat Roma, zelfs al zijn ze onschuldig, door de politie toch altijd als schuldige worden aangewezen en dat de politie steeds de kant van de Serviërs kiest (CGVS, p. 11), dient vastgesteld te worden dat deze uitleg niet gestoeld is op objectieve gegevens daar hij geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen kunnen ook Roma zich aldus richten tot de Servische autoriteiten.

Voorts verliet u Servië ook omdat u op de markt herhaaldelijk problemen had met de politie en de marktinspectie. De politie gaf u meermaals boetes en nam geregeld uw goederen in beslag omdat u uw goederen verkocht zonder in het bezit te zijn van een vergunning. Ook de marktinspectie viel u om die reden lastig. Tevens werd u meermaals door de politie geslagen (CGVS, p. 14-16). Deze fysieke mishandeling door de politie is, zoals reeds opgemerkt, geenszins geloofwaardig aangezien u hierover met geen woord gerept heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken, ook niet toen u expliciet gevraagd werd naar eventuele problemen met de politie. Voor wat de boetes, waarvan u verschillende bewijsstukken neerlegde, en de inbeslagname van uw handelswaar betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat dergelijk handelen van de politie en marktinspectie niet noodzakelijk gelijkgesteld kan worden met een vervolging in de zin van de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het handhaven van de openbare orde behoort tot de taken van de politie en het bestraffen van onderdanen voor handelingen die onwettig zijn behoort tot de soevereine bevoegdheid van een staat en wijst niet noodzakelijk op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u onterecht boetes zou hebben gekregen. U stelde immers zelf dat u zonder vergunning op de markt stond en dat het zelfs normaal was dat u boetes kreeg (CGVS, p. 14, 16). Indien u een vergunning zou aanvragen meende u dat u deze zou kunnen krijgen. U heeft hier echter nooit de nodige stappen voor ondernomen aangezien u dan zou moeten werken met een kassa en een boekhouding zou moeten hebben, wat u niet zou kunnen. Als u een fout zou maken zou u vervolgens nog grotere boetes kunnen krijgen. En zelfs als u een vergunning zou hebben, zou u niet met rust gelaten worden en zouden ze wel iets gevonden hebben om u te beboeten. U verklaarde dat het dientengevolge nog beter was om zonder papieren op de markt te staan (CGVS, p. 14, 15). Deze uitleg is echter geheel hypothetisch en niet gestoeld op objectieve gronden. U verklaarde ook dat er veel onrecht in het spel was en dat de politie en de marktinspectie enkel de Roma met boetes viseerden en niet de Serviërs, ook al hadden deze ook geen vergunning (CGVS, p.14, 16). Uw verklaringen over deze systematische gevisieerdheid van Roma door de politie en marktinspectie kunnen evenwel maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met, zoals hierboven reeds werd aangehaald, de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden.

In dit verband kan nog worden toegevoegd dat, hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, uit de informatie blijkt dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale

maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voorts kan er opgemerkt worden dat u niet heeft aangetoond dat u, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door Servische autoriteiten als de politie en inspectie, geen stappen zou kunnen ondernemen om een dergelijke verwaarlozing van uw rechten en/of eventuele gelijkaardige problemen in de toekomst aan te klagen en alsnog op de nodige bescherming van de Servische staat te kunnen rekenen. U zou nooit dergelijke stappen ondernomen hebben omdat u bang was en omdat men u kende en haatte (CGVS, p. 16). Er dient in deze op gewezen te worden dat er in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor minderheden waaronder Roma - om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedooft wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

Aangaande uw verklaringen over de erbarmelijke omstandigheden waarin u leefde en ter staving waarvan u enkele foto's neerlegde (CGVS, p. 6, 18) kan worden vastgesteld dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch

en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toelagen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U bevond zich evenwel niet in dit geval. U gaf immers aan dat u in Servië geregistreerd bent en Servisch staatsburger bent (CGVS, p. 3). Tevens zijn u en uw gezinsleden allen in het bezit van Servische identiteitsdocumenten, waaronder paspoorten, waaruit jullie domicilie in Obrenovac, Servië, blijkt. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u aangaf in Servië sociale steun en kindergeld te hebben ontvangen (CGVS, p. 6).

Gelet op alles wat voorafgaat meen ik dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en dat de algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van dien aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u zich ondanks uw jarenlange frequente problemen ten gevolge van uw etnie ook nooit gericht heeft tot enige Roma-organisatie die u zou kunnen helpen met het formuleren van een klacht of die u informatie zou kunnen geven over de te ondernemen stappen (CGVS, p. 11, 16), dit terwijl er, zoals hierboven reeds werd aangegeven, in Servië diverse dergelijke organisaties actief zijn. U zou dit uit angst en omdat u meende dan nog meer problemen te zullen krijgen niet gedaan hebben (CGVS, p. 11, 16), wat wederom een weinig afdoende verklaring is aangezien het precies de bedoeling is van het kenbaar maken van uw problemen om een oplossing hiervoor te vinden en nieuwe problemen te vermijden. U beweerde nog dat de leiders van dergelijke Roma-organisaties eigenlijk niet omkijken naar de mensen en enkel hun eigen zakken willen vullen en gaf in deze het concrete voorbeeld van een zekere (M.J.) uit Obrenovac (CGVS, p. 12). Het individueel handelen van één persoon kan evenwel niet noodzakelijkerwijze veralgemeend worden en volstaat bijgevolg niet voor uw nalaten zich ooit te wenden tot enige organisatie die opkomt voor de rechten van Roma.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart, paspoort, geboorteakte, nationaliteitsbewijs en uw huwelijksakte staven louter uw identiteit, oorspronkelijke herkomst uit Kosovo, uw Servische nationaliteit en uw burgerlijke staat, dewelke op zich door mij niet worden betwist. De documenten met betrekking tot uw problemen op de markt (geldboetes en (tijdelijke) verboden om goederen op de markt te verkopen) tonen aan dat u inderdaad meermaals bestraft werd omdat u zonder vergunning handel

dreef, maar wijzigen niets aan de vaststelling dat dergelijke bestraffing niet noodzakelijk gelijkgesteld kan worden met een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De foto's van uw woning en uzelf en uw gezin in de woning bevestigen de door u geschetste leefomstandigheden, maar doen geen afbreuk aan de bevinding dat de autoriteiten in Servië in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap erkennen en, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing trachten te vinden en maatregelen te nemen."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende de door u ingeroepen discriminatie wanneer u naar de dokter ging, met name dat de Servische patiënten u dan voorstaken waardoor u steeds pas als laatste binnenkon (CGVS, p. 9), dient opgemerkt te worden dat deze onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan in dit verband nogmaals verwezen worden naar de bovenstaande opmerkingen inzake de initiatieven vanwege de Servische overheid om de status van de Roma te verbeteren. Over de behandeling door de Servische dokters blijkt uit uw verklaringen dat u niet over alle dokters ontevreden was en dat indien nodig medicijnen werden voorgeschreven en onderzoeken werden uitgevoerd (CGVS, p. 9-10). Uw bewering dat uw jongste zoon, die hartgeruis had, onvoldoende onderzocht werd in het ziekenhuis van Belgrado (CGVS, p. 10) betreft een louter persoonlijke visie die u niet hard kan maken. U stelde hierover immers enkel dat hij niet naar behoren werd onderzocht omdat u uit ervaring weet dat dergelijke onderzoeken normaal gezien langer duren (CGVS p. 10). Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de medische verzorging van u en uw gezinsleden in Servië onafdoende was en dat er sprake zou zijn geweest van een systematische discriminatie omdat u Roma bent.

Uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, nationaliteitsbewijs en de paspoorten, geboorteaktes en nationaliteitsbewijzen van uw kinderen (N.), (M.), (M.) en (M.) doen geen afbreuk aan bovenstaande. Zij bevestigen uitsluitend uw identiteit, herkomst uit Kosovo en Servische nationaliteit alsook de identiteit en Servische nationaliteit van uw kinderen. Deze elementen staan voor mij op zich niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Inzake de vrees voor vervolging of ernstige schade betogen de verzoekende partijen, in wat zich als een eerste onderdeel van het enig middel voordoet, dat de wezenlijke elementen van hun aanvraag niet in twijfel worden getrokken, met name hun identiteit, nationaliteit en etnie. Dat zij sedert meerdere jaren slachtoffer waren van discriminatie en fysieke en morele agressie werd door verweerder niet als ongeloofwaardig beschouwd. Hieromtrent herinneren verzoekende partijen aan artikel 57/7bis van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Zij leiden hieruit een vermoeden af dat indien zij in het verleden slachtoffer werden van vervolging of ernstige schade, een gegronde vrees of risico op ernstige schade bestaat. Zelfs indien de situatie in het land van herkomst zou zijn veranderd zou kunnen worden aangenomen dat zij geldig kunnen blijven weigeren zich te beroepen op de bescherming van hun land. Verzoekende partijen citeren te dezen tevens rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Indien verweerder geen essentiële elementen van hun asielaanvraag in vraag stelt zou, gezien de situatie in Servië en hetgeen zij hebben meegemaakt, vastgesteld moeten worden dat zij terecht vrezen nieuwe mensenrechtenschendingen te zullen ondergaan.

Verzoekende partijen betogen, in wat zich als een tweede onderdeel van het enig middel voordoet, omtrent de vaststelling dat eerste verzoekende partij geen oplossing zocht voor zijn kinderen en niet tussenkwam dat, naast het feit dat deze motieven ergerlijk zijn daar nooit aan iemand verweten mag worden dat hij bang is, de verklaringen van eerste verzoekende partij slechts kort worden samengevat. Hij gaf aan aanvallen te vrezen vanwege de andere ouders. Hij werd in 2006-2007 overvallen toen hij met zijn kind naar een geneesheer ging. Hij heeft zich vergeefs geadresseerd aan de leerkracht en de directeur. Daarnaast heeft hij rekenschap gevraagd aan de Servische bureaus waarbij hij gekwetst raakte. Verzoekende partijen stellen dat eerste verzoekende partij dan ook alle nodige stappen heeft ondernomen ter bescherming van zijn kinderen. Verweerder maakt daarenboven gewag van een andere

school voor Roma die zich op meerdere kilometers van hun woning bevindt. Deze school zou echter zijn voorbehouden aan kinderen met een achterstand. Een verandering van school zou onmogelijk zijn tenzij men van mening is dat de Roma gespecialiseerd onderwijs moeten genieten. Deze verandering van school zou hoe dan ook de problemen van de kinderen niet oplossen aangezien deze tevens werden aangevallen door de Servische bureaus.

In wat zich als een derde onderdeel van het enig middel voordoet, stellen de verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen melding maakte van zijn problemen met de Servische politie omdat *“(...) de inleiding van een asielaanvraag voor de verzoeker iets nieuws is. Dat hij de gewoonte niet had de asielinstanties om te gaan. Dat het verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken overigens zeer kort is”*. Hij zou de gelegenheid niet hebben gehad zijn problemen in hun geheel uit te drukken en de problemen met de politie waren nauw verbonden met deze van zijn kinderen. Verzoekende partijen stellen dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) al vaak erkenden dat de gehoren bij de DVZ niet in acht mogen worden genomen en dat de omstandigheden van deze verhoren ver van ideaal zijn. Het feit dat eerste verzoekende partij de totaliteit van zijn problemen bij de DVZ niet kon uitleggen is onvoldoende om de bestreden beslissing te rechtvaardigen.

In wat zich als een vierde onderdeel van het enig middel voordoet, *in casu* omtrent de problemen die eerste verzoekende partij ondervond op de markt, heeft verweerder de verklaringen kort samengevat aangezien eerste verzoekende partij niet alleen boetes kreeg maar tevens werd gediscrimineerd. Het CGVS houdt er geen rekening mee dat de andere Servische verkopers zijn koopwaar op de grond smeten, zijn plaats innamen en hem wegstuurden. Of hij al dan niet over een vergunning beschikte had geen invloed aangezien de Servische verkopers dit ook niet hadden. De verbalisanten bekommerden zich in werkelijkheid meer om zijn etnie. Bovendien kregen slechts de Roma boetes en werden Servische verkopers in dezelfde situatie niet gestraft. Het CGVS verwerpt deze hypothese op basis van documentatie die uitwijst dat in Servië minderheden niet zouden worden gediscrimineerd. Verzoekende partijen stellen *“[d]at de tegenpartij zich op algemene informatie grondt zonder eerst na te gaan of de verklaringen van de verzoekers gegrond zijn”* en vinden het verbazend dat het CGVS zulke algemene informatie enerzijds niet aanvaardt om de vrees van een kandidaat-vluchteling aan te tonen maar zich anderzijds wel hierop steunt om de verklaringen van eerste verzoekende partij te verwerpen.

In wat zich als een vijfde onderdeel van het enig middel voordoet, *in casu* omtrent de mogelijkheid om bescherming van de Servische overheden te vragen, herinnert de eerste verzoekende partij eraan dat hij het slachtoffer is geweest van mishandelingen door de Servische politie. Na dit voorval durfde hij zich niet meer te laten opmerken door klacht in te dienen. Bovendien zouden de Servische overheden de talrijke mensenrechtenschendingen ten aanzien van Roma trachten te verbergen. Verzoekende partijen voeren aan dat zij kunnen weigeren de bescherming in te roepen van de overheden wegens de feiten die zij in het verleden ondergingen. Vanaf het ogenblik dat de Servische overheden bij schendingen van de rechten van Roma niet optreden en zich zelf op sommige gelegenheden hieraan schuldig maken zou men van verzoekende partijen niet mogen verwachten dat zij vertrouwen zouden stellen in deze overheden.

Aangaande de toestand van de Roma in Servië, in wat zich als een zesde onderdeel van het enig middel voordoet, stellen de verzoekende partijen dat verweerder erkent dat nog verbeteringen moeten worden aangebracht aan de toestand van de Roma in Servië. Zij erkennen dat instellingen werden ingericht ter bestrijding van discriminatie doch betogen dat *“hun werkelijkheid op het terrein echter niet bewezen is”*. Tevens houden zij voor dat in de media werd benadrukt dat de Servische overheden wilden aantonen dat zij inspanningen deden om de discriminatie en mensenrechtenschendingen in het land te bestrijden doch *“dat de schendingen achter de schermen steeds plaatsvinden”*. Meerdere recente verslagen van Amnesty International tonen dit volgens hen aan. Zij brengen een document bij waaruit blijkt dat in Servië ernstige institutionele hindernissen bestaan zoals het gebrek aan politieke wilskracht, wat belet een einde te maken aan de straffeloosheid die de regel is bij gedwongen verdwijningen. Tevens leggen zij een document neer dat aantoonde dat talrijke mensenrechtenschendingen ongestraft blijven en dat verdedigers van mensenrechten zelf mikpunt zijn van aanvallen. Deze documenten zouden aantonen dat de situatie van Roma in Servië nog steeds problematisch is ondanks hetgeen de autoriteiten willen laten geloven aan de internationale

gemeenschap. Verzoekende partijen verwijzen naar het verdrijven van enkele honderden personen uit een kamp uit Servië zoals aangehaald door Amnesty International.

In wat zich als een zevende onderdeel van het enig middel voordoet, stellen de verzoekende partijen dat hun toestand sedert hun vertrek nog is verergerd. Zij hebben vernomen dat hun huis door de burens volledig werd vernield. De discriminaties zouden erkend zijn als zijnde schendingen van de mensenrechten in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Deze discriminaties worden door verweerder niet aan de orde gesteld. De documentatie waarop verweerder zich stoelt zou zeer algemeen zijn en geen rekening houden met de verdrukkingen die jarenlang door verzoekende partijen werden ondergaan. Bijgevolg dient de bestreden beslissing volgens hen te worden herzien en dient aan hen de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen niet akkoord gaan met de motieven van de bestreden beslissingen. Aldus roepen zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van deze beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom zij al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wat betreft de problemen die eerste verzoekende partij ondervond met de Servische autoriteiten naar aanleiding van zijn beroepsactiviteit als marktkramer dient te worden opgemerkt dat deze problemen, die mede de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, blijkens zijn verklaringen reeds begonnen in 1999, hetzij meer dan tien jaar voor zijn vertrek. Voorts werd eerste verzoekende partij niet ten onrechte bestraft aangezien hij aangaf dat het normaal was dat hij boetes kreeg omdat hij geen vergunning had. Tevens stelde hij dat hij al zijn boetes betaalde zodat niet kan worden aangenomen dat hij ingevolge de door hem aangehaalde feiten bij een terugkeer nog enig probleem zou ondervinden. Eerste verzoekende partij gaf daarenboven aan dat hij, indien hij een vergunning zou aanvragen, deze zou kunnen bekomen. Desalniettemin blijkt uit zijn verklaringen dat hij hiertoe zelfs geen poging heeft ondernomen. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt dat hij dit bewust niet deed daar waar hij aangaf: *“Maar ik zou dan alles moeten bijhouden met een kassa werken, boekhouding, dat kan ik allemaal niet. Er zijn grote boetes, tot 50.000euro, als ik dan een fout zou maken”*. Eerste verzoekende partij verklaarde voor het overige dat de politie slechts de Roma viseerde, Servische verkopers zonder vergunning niet beboette en, zelfs indien hij een vergunning zou hebben, toch wel iets zouden vinden om hem te beboeten (administratief dossier, stuk 4A, p.14-16). Ook in het verzoekschrift betoogt hij dat het de politie in wezen om zijn etnie te doen was. Aangezien hij, ondanks dat hij gedurende meer dan tien jaar regelmatig zou zijn beboet wegens het verkopen van handelswaar

zonder vergunning, heeft nagelaten dergelijke vergunning aan te vragen, betreft zijn verklaring dat men hem zelfs met vergunning niet met rust zou laten een louter hypothetische bewering. De commissaris-generaal motiveert in dit kader met recht dat de verklaringen van eerste verzoekende partij niet kunnen worden gerijmd met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat in Servië op Roma geen systematische mensenrechtenschendingen worden gepleegd door de Servische autoriteiten. Daarenboven weerleggen verzoekende partijen de bestreden motivering niet waar deze terecht vaststelt dat eerste verzoekende partij niet aantoonde dat, indien hij meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de politie en inspectie, hij geen stappen zou kunnen ondernemen om dergelijke miskenning van zijn rechten of eventuele gelijkaardige problemen in de toekomst aan te klagen en alsnog op de nodige bescherming te kunnen rekenen van de Servische staat. Eerste verzoekende partij gaf immers aan dat hij nooit dergelijke stappen heeft ondernomen (ibid., p.16). De commissaris-generaal wijst op grond van de informatie in het dossier in dit kader met recht op het bestaan in Servië van meerdere mechanismen – die ook toegankelijk zijn voor minderheden waaronder Roma – om eventueel machtsmisbruik of wangedrag vanwege de politie aan te klagen bij hogere autoriteiten.

Aangaande de problemen van eerste verzoekende partij met de overige marktkramers, de problemen van verzoekende partijen en hun kinderen met de geburen en de problemen van hun kinderen op school, motiveert de commissaris-generaal met recht dat zij niet aantonen dat zij zich niet of onafdoende kunnen beroepen op de Servische autoriteiten voor hulp en bescherming. Eerste verzoekende partij verklaarde uitdrukkelijk dat hij nooit ook maar tegen iets van wat er gebeurd was klacht indiende bij de politie. Noch in het kader van de problemen van zijn kinderen op school, noch nadat hij zou zijn aangevallen door zijn buur M. met een jagersmes, noch nadat zijn buur P. hem met een glazen fles zou hebben belaagd, kaartte hij zijn problemen aan bij de Servische politie.

Ter vergoelijking beweerde hij dat hij in 2006 of 2007 in het kader van een conflict met de familie van een medeleerling die zijn zoon zou hebben geslagen werd meegenomen door de politie, door hun werd geslagen op het hoofd en de ribben en slechts na twee uur werd vrijgelaten. Aan deze bewering kan echter geen geloof worden gehecht. Eerste verzoekende partij kon vooreerst niet preciseren wanneer deze gebeurtenis zou hebben plaatsgevonden daar waar hij stelde *“De juiste datum ken ik niet, 2006, 2007 ergens”*. Daarenboven kon hij evenmin aangeven met welke familie het voormelde conflict zou hebben plaatsgevonden (ibid., p.10-13, 17). Bovendien maakte hij van deze problemen in de vragenlijst nergens melding. De redenen die hij hiervoor aanvoert in het verzoekschrift zijn geenszins afdoende om deze omissie te verklaren. Hij maakte van deze problemen met de Servische politie immers niet alleen geen melding doch ontkende tevens uitdrukkelijk ooit te zijn gearresteerd of te zijn opgesloten in een politiekantoor. Bovendien verklaarde hij eenduidig dat hij, naast de door hem aangehaalde problemen, geen problemen heeft gehad met de autoriteiten of politie in zijn land van herkomst (administratief dossier, stuk 9A). De verklaring dat hij vreesde nog grotere problemen te krijgen indien hij de politie erbij zou halen is evenmin afdoende om zijn nalatigheid om hulp of bescherming te bekomen te rechtvaardigen. Het is net de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen zijn belagers en eventuele problemen die zij zouden kunnen veroorzaken. Indien de autoriteiten hiervan niet op de hoogte worden gesteld kunnen zij vanzelfsprekend niet tegen de feiten optreden.

Daar verzoekende partijen, ondanks dat dit gelet op hun voorgehouden problemen wel degelijk redelijkerwijze van hen kon worden verwacht, niet de minste poging hebben ondernomen teneinde hun problemen aan te kaarten bij de Servische politiediensten, is hun houding geenszins afdoende om het ontbreken van nationale beschermingsmogelijkheden aan te tonen. De bewering van eerste verzoekende partij als zou de politie toch de zijde van de Serviërs kiezen betreft, gelet op zijn nalatigheid ter zake, een louter vermoeden (administratief dossier, stuk 4A, p.11). De commissaris-generaal motiveert terecht dat dit vermoeden niet is gestoeld op objectieve gegevens en geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen worden gepleegd door de Servische autoriteiten. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen – met inbegrip van de Roma – wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Tevens blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk worden vervolgd door de Servische justitie. Bij problemen kunnen ook Roma zich aldus richten tot de Servische autoriteiten. Daarenboven stelt de commissaris-generaal op grond van de informatie in het dossier in dit kader terecht dat, hoewel binnen de Servische politiediensten weliswaar nog bepaalde hervormingen noodzakelijk blijven, deze diensten anno 2010 beter functioneren en meer de internationale maatstaven benaderen, alsmede dat zij, ingevolge het geheel van de in deze informatie vermelde maatregelen, betere resultaten konden voorleggen.

De door verzoekende partijen neergelegde internetartikelen tonen niet aan dat de situatie van de Roma in Servië van die aard is dat zij gelijkgesteld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het artikel *“L’obstruction au système judiciaire doit cesser en Serbie”* van Amnesty International heeft betrekking op het feit dat bepaalde voormalige regeringsambtenaren van de ministeries van Binnenlandse Zaken en van Defensie de gedwongen verdwijning van Albanese Kosovaren gedurende de oorlog in Kosovo in 1999 trachten toe te dekken. Voor het overige blijkt uit de door verzoekende partijen neergelegde artikelen slechts dat bepaalde personen die ijveren voor mensenrechten worden gevisieerd, alsmede dat in april en augustus 2009 twee illegale woonkampen van Roma werden ontruimd, en dit met het oog op de herstellingswerken van de brug Gazela en het aanleggen van een toegangsweg in Novi Beograd voor de ‘universiade’ van 2009. De voormelde artikelen zijn niet van die aard dat zij vermogen aan te tonen dat de Servische overheid zich op systematische wijze zou schuldig maken aan ernstige mensenrechtenschendingen van Roma of om de bestreden motivering aangaande de algemene situatie van de Roma in Servië kunnen ontkrachten.

Daar waar verzoekende partijen verwezen naar de erbarmelijke levensomstandigheden waarin zij leefden en ter staving enkele foto’s neerlegden stelt de commissaris-generaal met recht vast dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich uit in slechte levensomstandigheden en armoede. De commissaris-generaal oordeelt echter tevens met reden dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine of vooroordelen jegens Roma. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening is op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin daar deze, om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging (*in casu* omwille van etnie) in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier waar deze stelt dat uit de informatie blijkt dat de Servische autoriteiten zich niet inlaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat hun beleid niet is gericht op discriminatie of vervolging doch integendeel op de integratie van minderheden. De grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie, in maart 2009 nam Servië een wet aan op het verbod van discriminatie en Servië heeft een bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de wet aangaande de bescherming van de rechten en vrijheden van nationale minderheden. Op grond van deze wet werd een Nationale Raad van Roma opgericht, bestaande uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen zoals onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en tewerkstelling. De autoriteiten erkennen in toenemende mate de discriminatie jegens de Roma-gemeenschap en trachten, hierin bijgestaan door de internationale gemeenschap, een concrete oplossing te vinden voor dit complexe probleem. Zo werden in het kader van *“The Decade of Roma Inclusion 2005-2015”*, een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete actieplannen uitgewerkt om de situatie van minderheden de komende jaren tastbaar te verbeteren op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting. Tevens heeft Servië in dit kader in april 2009 een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen en werd in juli 2009 ter uitvoering van deze strategie een actieplan aangenomen. Daarnaast draagt de *“League for the Roma Decade”*, een alliantie van zestig Roma-ngo’s en niet Roma-ngo’s die de rechten van en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid. Deze maatregelen getuigen, zoals de commissaris-generaal terecht concludeert, van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Gelet op het voormelde oordeelt de commissaris-generaal met recht dat in Servië anno 2010 door de overheid overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, dat de algemene situatie voor de Roma in Servië op heden geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin en dat de situatie evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Daar waar uit de bestreden beslissingen blijkt dat problemen vooral blijven voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten, stelt de commissaris-generaal op goede grond vast dat verzoekende

partijen zich niet in dit geval bevinden. Eerste verzoekende partij gaf aan dat hij in Servië is geregistreerd en Servisch staatsburger is. Zowel hijzelf als zijn gezinsleden zijn in het bezit van Servische identiteitsdocumenten waaruit hun domicilie uit Obrenovac, Servië blijkt. Daarenboven gaf eerste verzoekende partij aan dat zij vanwege de Servische overheid sociale steun en kindergeld genoten (administratief dossier, stuk 4A, p.6). Bovendien verklaarden beide verzoekende partijen in hun vragenlijst dat zij, behoudens het probleem ingevolge de beroepsactiviteit van eerste verzoekende partij, geen problemen van algemene aard of van sociaaleconomische aard hebben ondervonden (administratief dossier, stuk 9A, p.3; stuk 9B, p.3). Voorts beschikken verzoekende partijen in Servië over een voldoende uitgebouwd sociaal netwerk waarop zij kunnen terugvallen daar zij talrijke familieleden hebben in Servië (administratief dossier, stuk 4A, p.3-4; stuk 4B, p.2-3).

De commissaris-generaal motiveert voorts met recht dat eerste verzoekende partij aangaf dat hij zich, ondanks zijn voorgehouden jarenlange problemen omwille van zijn etnie, nooit heeft gericht tot enige Roma-organisatie die hem zou kunnen helpen met het formuleren van een klacht of die hem informatie zou kunnen geven over de te ondernemen stappen, en dit ondanks dat er, blijkens het voorgaande, in Servië diverse dergelijke organisaties actief zijn. Dat hij dit uit angst voor meer problemen niet zou hebben gedaan wordt door de commissaris-generaal terecht onafdoende geacht gezien het precies de bedoeling is van het kenbaar maken van zijn problemen om een oplossing hiervoor te vinden en nieuwe problemen te vermijden. Voor het overige beweerde verzoeker dat de leiders van Roma-organisaties niet omkijken naar de mensen en enkel hun eigen zakken willen vullen waarbij hij één voorbeeld gaf. De commissaris-generaal wordt bijgetreden waar deze stelt dat het individueel handelen van één persoon niet kan worden veralgemeend en niet volstaat om de nalatigheid van eerste verzoekende partij te vergoelijken om zich nooit te wenden tot een organisatie die opkomt voor de rechten van Roma.

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij stelt met recht dat de door haar ingeroepen discriminatie wanneer zij naar de dokter ging, meerbepaald dat de Servische patiënten haar voorstaken waardoor zij als laatste binnen kon, onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoelde in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal verwijst in dit kader met recht naar de hoger gedane vaststellingen inzake de initiatieven vanwege de Servische autoriteiten om de status van Roma te verbeteren. Daarenboven merkt hij terecht op dat uit de verklaringen van tweede verzoekende partij blijkt dat zij niet over alle Servische dokters ontevreden was en dat, indien nodig, medicijnen werden voorgeschreven en onderzoeken werden uitgevoerd. Ten aanzien van haar bewering dat het hartgeruis van haar zoon onvoldoende zou zijn onderzocht in het ziekenhuis van Belgrado stelt de commissaris-generaal met reden dat dit een louter persoonlijke visie betreft in hoofde van tweede verzoekende partij die zij niet kan hardmaken.

2.3. De voorgaande vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch dat zij voldoen aan het bepaalde in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS